

הלבנות מטמאת צרעת פרק יג

א. אין מטמא בנגעים אלא בגדי צמר ופשתים בלבד, או השתי או הערב של צמר ופשתים, וכל כלי העור, בין רך בין קשה; אף העור הצבוע בידי שמים, מטמא בנגעים. והלבדים כבגדים, ומטמאין בנגעים. והאהלים מטמאין בנגעים בין שהיו של צמר ופשתים, בין שהיו של עור.

ב. כל הבגדים של צמר ופשתים מטמאין בנגעים, חוץ מבגדי גויים; הלוקח בגדים מן הגויים, יראו בתחלה. בגד שהוא פלאים מן הצמר והפשתים, מטמא בנגעים.

ג. צמר גמלים וצמר רחלים שטרפן זה בזה אם רב מן הגמלים, אינו מטמא בנגעים; ואם רב מן הרחלים, מטמא בנגעים; מחצה למחצה, מטמא בנגעים. והוא הדין בפשתן וקנבס שטרפן זה בזה. ורחל בת עז, אין צמר שלה מטמא בנגעים.

ד. בגד שהיה שתיו פשתן וערבו קנבס, או שתיו קנבס וערבו פשתן אינו מטמא בנגעים; וכן אם היה שתיו או ערבו פשתן או צמר, והשאר נוצה שלעזים וכיוצא בה אינו מטמא בנגעים.

ה. העור שאינו מעבד, אינו מטמא בנגעים. וכן העור כשהוא גלם, קדם שיעשה ממנו כלים אינו מטמא בנגעים, שנאמר "כלי העור" (ויקרא יג, נב; ויקרא יג, נח); וכל כלי העור, בין פשוטיהן בין מקבליהן, כל שהן מטמאין בנגעים.

ו. עורות חיה שבים, אין מטמאין בנגעים; חבר להן מן הגדל בארץ, אפלו חוט או משיחה של צמר או פשתים, או עור בהמה וחייה המעבדין כל שהוא, ועשה מהן כלים מטמאין בנגעים; והוא, שיחברנו לו כדרך חבורי בגדים לטמאה.

ז. כל כלי הראוי להטמא בשאר הטמאות אף על פי שאינו מטמא במדרס הזב, מפני שלא נעשה למשכב או למושב הרי זה מטמא בנגעים: כגון קלע שלספינה, והפרכת, ושבים שלשכבה, ומטפחות ספרים, והאבנט, ורצועות מנעל וסנדל שיש בהן רחב כגריס הרי אלו וכל כיוצא בהן מטמאין בנגעים; ואין צריך לומר שאר הכלים, כגון כרים וכסתות.

ח. החמת והתרמל, נראין כדרך; ופוסה הנגע מתוכן לאחוריהן, ומאחוריהן לתוכן. וכן כל כיוצא בהן, מכלי העור הפולין. סדין המקמט מפשיטין את קמטיו, ורואין את נגעו.

ט. השתי והערב, בין של צמר בין של פשתן מטמאין בנגעים מיד משיטיו, אף על פי שלא לבן הפשתן ולא שלק הצמר. וכמה יהיה בפקעת שלטווי, ותטמא בנגעים: כדי לארג ממנה שלוש על שלוש שתי וערב, בין שהיתה כלה שתי, בין שהיתה כלה ערב; היתה הפקעת מקבצת מחוטין פסוקין, אינה מטמאה בנגעים.

י. שתי פקעות שהן מערות זו בזו בחוט, וכן השתי שמקצתו לפוף על הכבד העליונה ומקצתו לפוף על הכבד התחתונה, וכן שני דפי חלוק שהן מערות בחוט אחד, ונראה הנגע באחד מהן השני טהור, אף על פי שחוט אחד מחבר ביניהן; נראה הנגע בנפש המסכת, ובשתי העומד אף על פי שמקצת הנגע בבגד ומקצתו בשתי, הרי זה טמא.

יא. נִרְאָה הַנִּגַּע בְּשֵׁתִי הָעוֹמֵד לְבָדּוֹ, הָאָרִיג טְהוֹר ; נִרְאָה בְּאָרִיג לְבָדּוֹ, הַשֵּׁתִי הָעוֹמֵד טְהוֹר. נִרְאָה בְּסָדִין, שׁוֹרֵף אֶת הַנִּימִין ; נִרְאָה בְּנִימִין, הַסָּדִין טְהוֹר ; פָּסָה מִן הַנִּימִין לְסָדִין, הַסָּדִין טָמֵא. חֲלוּק שֶׁנִּרְאָה בּוֹ נִגַּע, מְצִיל אֶת הָאֻמְרִיּוֹת שָׁבוּ ; אִפְלוּ הִיָּתָה הָאֻמְרָה צָמֵר אוֹ פְּשֵׁתִים מְצִילָהּ, וְאִינָה נִשְׂרָפָת.

יב. בְּגַד מְסָגֵר שֶׁצָּבְעוּ, אוֹ מְכָרוּ לַגּוֹי טְהוֹר ; וְכֵן אִם נִתְעָרַב בְּאַחֲרִים, כָּלֵךְ טְהוֹרִים. קָצְצוּ וְעָשְׂהוּ מוֹכִין פְּחוֹת מְשָׁלוּשׁ עַל שְׁלוֹשׁ טְהוֹר, וּמִתָּר בִּהְנִיתוֹ ; הִיָּתָה בָּהֶן אַחַת שְׁלוֹשׁ עַל שְׁלוֹשׁ, וְנִרְאָה בָּהּ נִגַּע הִיא לְבָדָה טָמְאָה.

יג. בְּגַד מְחֻלָּט שֶׁנִּתְעָרַב בְּאַחֲרִים כָּלֵךְ טָמְאִין, וְיִשְׂרָפוּ : אִפְלוּ אַחַד בְּכֻמָּה אֲלָפִים. וְכֵן אִם קָצְצוּ, וְעָשְׂהוּ מוֹכִין הָרִי הֵן טָמְאִין, וְאִסּוּר בִּהְנִיתָן.

יד. אַחַד בְּגַד אוֹ כְּלִי עוֹר אוֹ שֵׁתִי אוֹ עָרֵב, הַמְּסָגֵר אוֹ הַמְּחֻלָּט לְעֵנִין טָמְאָה הָרִי הוּא אֵב מֵאֲבוֹת הַטָּמְאוֹת כְּאֵדָם מְצָרַע, לְכָל דָּבָר : מְטָמֵא בַּמַּגָּע וּבַמְּשָׁא וּבַבִּיָּאָה, וְעוֹשֶׂה מְשָׁכָב וּמוֹשָׁב אִפְלוּ מִתַּחַת הָאֵבָן.

טו. כִּי־צָד : בְּגַד מְנִגֵּעַ, אוֹ שֵׁתִי אוֹ עָרֵב אוֹ כְּלִי עוֹר הַמְּנִגֵּעִין, שֶׁהַכֹּהֲנִים מֵהֵן אִפְלוּ כְּזִית לְבֵית טְהוֹר נְטָמֵא כָּל אֲשֶׁר בְּבֵית, בֵּין אָדָם בֵּין כְּלִים ; וְנִעְשׂוּ כָּלֵךְ רֵאשׁוֹן לְטָמְאָה. וְכֵן מְשָׁכָב אוֹ מוֹשָׁב שֶׁהָיָה מִנַּח תַּחַת הָאֵבָן, וְהִנִּיחַ כְּזִית מֵהֵן לְמַעְלָה מִן הָאֵבָן נְטָמֵא הַמְּשָׁכָב אוֹ הַמוֹשָׁב.

טז. מְטָלִית שִׁישׁ בָּהּ שְׁלוֹשׁ עַל שְׁלוֹשׁ אֶף עַל פִּי שְׂאִין בָּהּ כְּזִית בֵּינָן שֶׁנִּכְנָס רַבָּה לְבֵית טְהוֹר, טָמְאָתוֹ ; הָיָה בָּהּ כֻּמָּה זִיתִים בֵּינָן שֶׁנִּכְנָס מִמֶּנָּה כְּזִית לְבֵית טְהוֹר, נְטָמֵא.

יז. אֶף עַל פִּי שֶׁכָּל הַשְּׁעוּרִין, הִלָּכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינֵי הָרִי הוּא אוֹמֵר "לְכָל-נִגַּע הַצָּרַעַת, וְלִנְתָק. וְלִצָּרַעַת הַבֶּגֶד, וְלִבֵּית" (ויקרא יד, ג-ה), הַקִּישׁ נִגְעֵי אָדָם לְנִגְעֵי בְּגָדִים וּבֵתִים ; וְהַשְׁוָה הַמְּצָרַע לְמֵת, שֶׁנֶּאֱמַר "אֶל-נָא תְּהִי, כִּמֵּת" (במדבר יב, יב) : מֵה הֵמֶת בְּכִזִּית, אֶף אִלוּ בְּכִזִּית.

יח. בְּגָדִים הַמְּנִגֵּעִין מְשַׁלְחִין אוֹתָן חוּץ לָעִיר, בֵּין שֶׁהִיָּתָה מִקְּפַת חוּמָה בֵּין שְׂאִינָה מִקְּפַת ; וְזֶה חֹמֶר בְּבִגְדִים, מִבְּאָדָם.